

[Holmberg.]

er nødvendigt; vi erkender jo, at statsbanerne skal have flere penge i kassen; men det bliver trods alt en yderligere beskatning af vor ven bilen. Jeg er nogenlunde sikker på, at driftsøkonomisk er det ikke nødvendigt med denne forhøjelse. Hvis ministeren nu vil spørge, hvor jeg har disse tal fra, vil jeg indrømme, at de ikke findes på statsbanernes regnskab. Men jeg gør opmærksom på, at Forenede danske Motor-ejere og Landsforeningen af danske Vognmænd har foretaget en opgørelse, der, så vidt jeg ved, ikke er blevet gendrevet, og den viser, at statsbanerne i 1952-53 havde indtjent et nettooverskud på ca. 8 mill. kr. på Store-Bæltsoverfarten, heraf de 5 mill. kr. på overførsel af motorkøretøjer; dette nettooverskud skulle i 1957-58 være steget til ca. 15 mill. kr.

Disse tal har jeg nævnt for at tydeliggøre, at det just ikke er her, der er noget galt; men hermed har jeg ikke sagt, at vi afviser nødvendigheden af en forhøjelse her; som jeg nævnte før, erkender vi, at statskassen, i dette tilfælde statsbanerne, mangler penge. Hvis den højtærede minister skulle være i besiddelse af tal, som modbeviser det, jeg her har sagt — jeg har jo opgivet min kilde — vil jeg opfordre ministeren til at gendrive det her fra folketingets talerstol.

I bemærkningerne til § 53 står der sådan i al almindelighed, at det er ønskeligt med en forhøjelse på 10 pct. af de nuværende indtægter af de indenlandske overfarter. På dette grundlag skal folketinget tage stilling, og det må vi jo gøre; men jeg har dog forinden villet nævne denne opgørelse. I øvrigt kan vi drøfte dette spørgsmål nærmere i udvalget.

Vi ved jo, at motorkørslen i Danmark er hårdt ramt, så hårdt ramt, at de motor-kørende måske vil sige: nogle millioner fra eller til, det er jo ikke meget i forhold til den halve milliard. Men det er nu engang en ny særskat til staten. Og hvad der måske er værre, er, at denne takstpolitik på Store-Bælt, landets nåleøje, egentlig er et indgreb i vilkårene for konkurrencen mellem skinner og veje; den spiller nemlig en rolle langt ud over færgefarten.

Jeg har ønsket at fremføre disse principielle betragtninger ved denne lejlighed, hvor vi har statsbaneloven af 1959 til

behandling. Jeg erkender blankt den betydning, som DSB har haft; det sker jo, at det bliver sagt, at det er en forretning, der har så stor samfundsmæssig betydning, at vi godt kan tage et underskud med. Denne betragtning var mere rigtig for mange år siden, f. eks. i forrige århundrede, end den er i dag. Jeg erkender gerne, at for mange år siden var DSB et foretagende, som virkelig var fremmende for vort lands udvikling, et foretagende, som har været med til at lukke landet op; her har DSB en stor del af æren.

Vi har nu engang de danske statsbaner, og vi erkender også, at de skal fortsætte. Men lad os så få nedsat en statsbanekommission, så vi kan få et samlet overblik over denne forretning.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige vor medvirken til en saglig behandling af det lovforslag, vi her har til behandling, og dermed af statsbanernes takstpolitik og taksternes størrelse.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg vil rent indledningsvis gøre den bemærkning, at alle disse tekniske bestemmelser, som lovforslaget indeholder, og som de to foregående ærede ordførere i nogen grad har redegjort for, kan der vel i og for sig ikke være nogen grund til at komme synderligt ind på. De internationale konventioner og andre ajourføringer kan næppe heller volde stor uenighed.

Anderledes stiller det sig, som vi allerede har hørt, når det drejer sig om ajourføringen af taksterne. Alle er vist nogenlunde enige om det beløb, den højtærede minister stiller op som ønskværdigt — i øvrigt, har jeg forstået, foranlediget af finansudvalget; det er der i og for sig ikke nogen diskussion om. Det, det drejer sig om, er, hvem der skal betale, og det er jo noget mærkeligt noget, for vi er alle enige om, at det skal de andre. Det var i og for sig udmærket, hvis vi kunne klare os med det. Jeg skal slet ikke beskæftige mig med taksterne, det vil føre ud i fuldstændig forvildede sammenstillinger; jeg vil blot i al beskedenhed nævne med hensyn til de takster, man nu diskuterer så voldsomt her, at det er betydelig dyrere at rejse i provinsen over de samme afstande. Men det kan vi jo tale om i udvalget, og fra vor side skal der ikke